

Utorok 1. pôstneho týždňa

Mt 6,7-15

Modlitba je vec úprimná
Predstaviť modlitbu ako úkon úprimný

Modlitba je v našom živote bežná vec. Už od mala učíme deti modliť sa. Myslím, že nikto z vás čo tu sedíte sa s týmto pojmom modlitba nestretáva dnes po prvýkrát.

V evanjeliu sme počuli dosť tvrdú Ježišovu reč o modlitbe: „**Ked' sa modlite, nehovorte veľa ako pohania. Myslia si, že budú vypočutí pre svoju mnohovravnosť**“ (Mt 6,7).

Pán Ježiš tu hovorí najmä o farizejoch. Farizeji sa zdržiavali v chrámoch (synagógach) a venovali sa tam štúdiu Zákona. Boli to dosť vzdelaní ľudia. Niektorí z nich boli pisármi. Medzi vzdelancami zaujímali prvé miesto. Stali sa medzi ľuďmi obľúbenými, pretože ich považovali za verných vykladačov Zákona predloženého Mojžišom. Mohlo by sa o nich povedať, že boli namyslení. Namyslení preto, lebo nechceli mať nič s nevzdelanými, obchodníkmi a tými, čo sa nechceli venovať štúdiu a rozjímaniu nad Zákonom. Taktiež pohanom sa venovali iba v tom prípade, ak ich chceli obrátiť na „pravú vieru.“ Určili, že Zákon zahrňuje 613 predpisov, 365 zákazov a 248 príkazov. Okrem pôsobenia v synagógach sa starali aj o vzdelanie. Na vidieku vytvárali školy.

Vieru v Boha chápali prostredníctvom Zákona, ktorý dodržiavali do bodky. Pre toto doslovné dodržiavanie Zákona boli viackrát odsúdení. A to nielen Ježišom, ale aj samotnými ľuďmi na ktorých viazali až neúnosné bremená. Celé svoje učenie dávali do vzťahu so Zákonom a nie s Bohom. Pre každú príležitosť sa snažili nájsť v Zákone nejaký príkaz. Farizeji si uvedomovali, že ľudia ich majú za vzor. A ak ním chceli ostať museli konať tak, aby ich ľudia obdivovali. Tak aj konali, ale väčšinou to bolo len navonok. Aj za toto ich Ježiš kritizoval. Farizeji pokladali almužnu, modlitbu a pôst za hlavný prejav čnosti (spravodlivosti). Zostali však iba pri vonkajšku. Často môžeme čítať v Biblii Ježišove slová „beda vám“, ktoré adresoval farizejom.

Ale treba tiež povedať, že sám Ježiš mal medzi farizejmi priateľov. Jedným z nich bol istý Nikodém, ktorý sa schádzal potajomky s Ježišom a nechal sa poučovať od neho. A po Ježišovej smrti sa postaral o jeho telo. Medzi farizejov tiež patrí aj apoštol Pavol. Farizeji i v modlitbe boli ľudia dvoch tvárí.

Pán Ježiš nám ukázal, ako sa máme modliť. Túto modlitbu prijali jeho učeníci a potom ich nasledovníci. Takto sa modlitba dedila z pokolenie na pokolenie. Istotne si pamätáte na chvíle, keď ste sa ako deti učili so svojimi rodičmi, alebo starými rodičmi modliť sa. Je potrebné v tejto tradícii pokračovať i dnes. Dávajme deťom príklad a modlime sa doma spoločne. Jedno príslovie hovorí: „Slová povzbudzujú, ale

príklady priťahujú.“ A tak môžeme toto dedičstvo našich predkov a odkaz nášho Pána Ježiša odovzdávať ďalej. No nie je to len naše právo, ale aj naša povinnosť.

A preto sa posilňujme každý deň modlitbou a zúčastňujme sa spoločne aj na prijímaní Eucharistie. Eucharistia je totižto sprítomnenie Ježišovej obety na kríži. Pán vyslobodí spravodlivých zo všetkých tiesní. I toto je pre nás všetkých zárukou, že naše modlitby budú vyslyšané. No je tu jedna podmienka. A ňou je, aby naše modlitby neboli ako modlitby farizejov. Nesmú byť povrchné a plytké. Boh má rád všetkých dobrých ľudí. A spravodlivým dá to, čo potrebujú. No je rozdiel v tom, čo potrebujeme a v tom, čo chceme. Modlitba je silná zbraň. Ale je potrebná aj dôvera v Boha.

O tom hovorí aj tento príbeh: Počuli ste spomínať Oconnela, osloboditeľa Írska? To je ten pravý kresťan a veľký rečník v jednej osobe, ktorý v protestantskom Anglicku sa priamo bil o slobodu svojej vlasti, ktorá po mnohé stáročia stonala pod ťažkým jarmom.

Raz v londýnskom parlamente bol na pretrase návrh zákona, ktorým Írsko malo byť ešte viac ujarmené. Kráľovskí ministri už triumfovali a zákon mal byť odhlasovaný. Bola potrebná prudká, obratná, rozhodná reč. Oči všetkých sa obracajú k lavici Oconnela. Jeho miesto je prázdne. Nastane poplach, začnú ho hľadať, lebo už malo byť uskutočnené hlasovanie. Konečne ho jeden z priateľov nájde vo vedľajšej miestnosti, kde sa zbožne modlil ruženec. „Podťe už!“ Ale on odpovie: „Nechajte ma ukončiť tento ruženec. On môže viac osožiť Írsko ako najohnivejšia reč.“ Keď dokončil svoju modlitbu, prišiel na tribúnu, vyvrátil dôvody ministrov a dosiahol, že návrh zákona bol zamietnutý.

Modlitba je veľmi silná zbraň. Na to nesmie nikto z nás zabúdať. Ba práve naopak. Modlime sa o to viac, a o to radšej. Buďme si navzájom príkladom a pomáhajme si napredovať a približovať sa ku Kristovi.

Pane Ježišu, posilňuj nás, aby sme na ceste za tebou boli silní a vedeli sa ti vždy a všade prihovoriť.

Amen.